

فاطمه حسینی
کارشناس ارشد علوم سیاسی
دانشگاه آزاد اسلامی

روند جهانی اشتغال برای جوانان ۲۰۱۳*

یکی از مسائل مهم در جوامع امروزی، ورود جوانان به بازار کار است. ضعف موجود در بهبود جهانی در سال ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ موجب تشدید بحران برای اشتغال جوانان و افراد جویای کار شده و متأسفانه صف های جستجو برای مشاغل روز به روز طولانی تر می شود. بنابراین، اکثر جوانان در حال جستجوی کار هستند. بحران های شغلی منجر به فشار به نسل های جوان فعلی می شود که در نتیجه در مورد مشاغل پذیرفته شده گزینش کمتری می شوند. در حال حاضر افزایش تعداد جوانان منجر می شود که آنها در شغل های پاره وقت یا موقت اشتغال پیدا کنند. مشاغل امن که مسئله ای عرف و عادی برای نسل های قبل به شمار می رفت (حداقل در اقتصادهای پیشرفته) برای جوانان امروز به راحتی قابل دسترس نمی باشد. نرخ بیکاری جوانان در جهان در سال ۲۰۱۳، ۱۲٫۶ درصد در سال تخمین زده شده است، که این مقدار نزدیک به اوج بحران خود می باشد. بیشتر از ۷۳ میلیون جوان بیکار در سال ۲۰۱۳ تخمین زده شده است. در همین زمان، اشتغال غیر رسمی در میان جوانان به صورت فراگیر باقی مانده و انتقال به کار شایسته، کند و دشوار است. هزینه های اقتصادی و اجتماعی ناشی از بیکاری، بیکاری طولانی مدت، دلسردی، گسترده گی شغل هایی با کیفیت پایین برای جوانان منجر به تضعیف پتانسیل رشد اقتصادی می شود.

عدم تطابق مهارت ها به بحران اشتغال جوانان منجر می شود.

عدم تطابق مهارت ها در بازارهای کار یک روند روبه رشد و مداوم است. مهارت ها و تحصیلات بیش از حد و کمتر از حد، به طور فزاینده ای منسوخ شدن مهارت ها در بیکاری طولانی مدت را به ارمغان می آورد. چنین عدم تطابقی، پیدا کردن راه حل برای اشتغال جوانان را سخت تر و پیاده سازی آن را وقت گیر تر می سازد. علاوه بر این، افراد مشغول به کار دارای مهارت های بیشتری نسبت به کاری که انجام می دهند، هستند که جامعه در حال از دست دادن مهارت های ارزشمند خود است. در حالی که رشد بهره وری زمانی بیشتر است که جوانان در سطح مناسبی از توانایی خود فعالیت کنند.

در مناطق در حال توسعه، ۹۰ درصد از جمعیت جوانان فاقد شغل پایدار و با کیفیت هستند.

مناطق در حال توسعه با توجه به کیفیت مشاغل در دسترس جوانان با چالش های اصلی مواجه هستند. این گزارش تایید می کند که در کشورهای در حال توسعه نهادهای بازار کار از جمله حمایت های اجتماعی ضعیف عمل کرده و تعداد زیادی از جوانان همچنان به صورت نامنظم و غیر رسمی مشغول به فعالیت هستند. شاغلان جوان اغلب دستمزد کمتر از حد متوسط دریافت می کنند و در کارهایی که متناسب با مهارتشان است، مشغول می باشند. بیشتر از دو سوم جمعیت جوان در برخی کشورهای در حال توسعه در شغل های نامنظم، غیر رسمی و نه در آموزش و به عنوان نیروی کار فعال هستند.

در اقتصادهای پیشرفته، بیکاری طولانی مدت به عنوان مالیات غیره منتظره بر روی نسل جوان محسوب می شود.

بیکاری جوانان در ۳ منطقه: کشورهای توسعه یافته و اتحادیه اروپا، خاورمیانه و شمال آفریقا تأثیرگذار بوده. در این مناطق بیکاری جوانان از سال ۲۰۰۸ ادامه داشته است. بیکاری جوانان تا ۲۴٫۹ درصد در کشورهای توسعه یافته و اتحادیه اروپا بین سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۲ افزایش یافته است و نرخ بیکاری جوانان در سال ۲۰۱۲، برابر با ۱۸٫۱ درصد است. در پیش بینی های فعلی، نرخ بیکاری جوانان در منطقه کمتر از ۱۷ درصد تا قبل از سال ۲۰۱۶ نمی شود.

*- برگرفته از سایت سازمان بین المللی کار (ILO)

و افزایش بیکاری است در حالی که تغییر در ساختار جمعیتی به بالا بردن نسبت اشتغال کمک کرد. سهم بیکاری جوانان منجر به کاهش در نسبت اشتغال در کشورهای توسعه یافته و منطقه اتحادیه اروپا و در شرق آسیا شده است.

روند موجود در اقتصاد های پیشرفته

از سال ۲۰۰۹، پیشرفت کمی در کاهش بیکاری جوانان در کشورهای توسعه یافته و اتحادیه اروپا وجود داشت. نرخ بیکاری جوانان در سال ۲۰۱۲، معادل ۱۸٫۱ درصد برآورد شده است، مانند نرخ ۲۰۱۰ این نرخ، بالاترین نرخ در این منطقه در طی دو دهه گذشته است. اگر ۳٫۱ درصد نرخ دلسردی از یافتن کار در نظر گرفته شود، دلسردی منجر به نرخ بیکاری جوانان به ۲۱٫۲ درصد می شود. نرخ بیکاری جوانان تا سال ۲۰۱۵ به بالاتر از ۱۷ درصد می رسد و کاهش معادل ۱۵٫۹ درصد در سال ۲۰۱۸ پیش بینی شده است.

بین سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ بیش از ۲ میلیون نفر در اقتصادهای پیشرفته افزایش یافته است که دارای رشدی نزدیک به ۲۵ درصد است. در ۳ ماه دوم ۲۰۱۲ نرخ بیکاری جوانان ۱۵ درصد در دو سوم کشورهای پیشرفته، بوده است. با این حال، تغییرات قابل توجهی در سراسر کشورها وجود دارد و در برخی کشورها نتایج مثبتی مشاهده می شود. نرخ بیکاری جوانان در ۶ کشور توسعه یافته و اتحادیه اروپا در ۳ ماه دوم زیر ۱۰ درصد بوده است و در ۳ کشور، این نرخ در حال حاضر پایین تر از ۳ ماهه مشابه در سال ۲۰۰۸ است (آلمان، رژیم صهیونیستی و سوئیس)

از سال ۲۰۰۸ تا سال ۲۰۱۲ نرخ عدم سهم جوانان در اشتغال، تحصیل و آموزش (NEET (not in education, employment, or training) از ۲٫۱ درصد به ۱۵٫۸ درصد در کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) افزایش یافته است. این به این معنی است که ۱ نفر از هر ۶ نفر جوان بدون کار، تحصیل و آموزش هستند.

بحران بیکاری در اقتصادهای پیشرفته، در دوره های جستجوی کار به صورت طولانی و کار با کیفیت پایین نیز منعکس شده است. در اکثر کشورهای عضو OECD یک سوم یا حتی بیشتر افراد جویای کار، جوانان بیکار به مدت حداقل ۶ ماه بوده اند.

در اروپا، نسبت فزاینده ای از جوانان شاغل در شغل های غیر استاندارد مانند اشتغال موقت و پاره وقت وجود دارد و شواهد حاکی از آن است که بخش قابل توجهی از این افزایش غیر ارادی بوده است. اشتغال پاره وقت جوانان به عنوان سهمی از اشتغال کل جوانان در اروپا در سال ۲۰۱۱، برابر با ۲۵ درصد بوده است. و حدود ۴۰٫۵ درصد از جوانان در منطقه در قراردادهای موقت کار می کنند.

روندهای موجود در مناطق در حال توسعه

نرخ بیکاری جوانان منطقه تغییرات بزرگی را نشان می دهد. در سال

همان طور که در نسخه ۲۰۱۰ روند جهانی اشتغال برای جوانان بحث شده است. برای ورود به بازار کار در دوران سخت اقتصادی هزینه ای پرداخت می شود. شاید مهمترین هزینه و رنج، بی اعتمادی نسل جوان فعلی به سیستم های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی باشد. برخی از این بی اعتمادی ها در تظاهرات سیاسی مانند جنبش های ضد ریاضت اقتصادی در یونان و اسپانیا بیان شده است.

راه حل های سیاسی خلاق و گسترده مورد نیاز

بهبود نتایج جوانان در بازار کار نیازمند درک عمیق از اشتغال و مسائل مربوط به بازار کار (در کشور مربوطه) است. تجزیه و تحلیل بازار کار جوانان، بر مسائل خاصی که مربوط به انتقال به کار مناسب است، تاکید دارد که برای تعیین نیازهای خاص کشور و شکل گیری سیاست ها و برنامه ریزی ها بسیار مهم است.

جنبش جهانی که توسط ILO مطرح شده، نیازمند تجدید نظر در مورد میلیون ها جوانی که از آموزش دور نگه داشته شده اند و در اقتصاد غیر مولد و فقیر گیر کرده اند، می باشد. موضوع روند جهانی اشتغال برای جوانان، روزرسانی در بازار کار جوانان در سراسر جهان، تمرکز بر روی ادامه بحران در بازار کار و مسائل ساختاری بازارهای کار جوانان را فراهم می کند.

روند جهانی

نرخ بیکاری جهانی جوانان که از ۱۲٫۷ درصد در سال ۲۰۰۹ به ۱۲٫۳ درصد در سال ۲۰۱۱ کاهش یافته بود، دوباره به ۱۲٫۴ درصد در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته است و به ۱۲٫۶ درصد در سال ۲۰۱۳ افزایش یافته است. این مقدار ۱٫۱ درصد بالاتر از سطح پیش از بحران در سال ۲۰۰۷ (۱۱٫۵ درصد) می باشد.

پیش بینی می شود که نرخ بیکاری جهانی جوانان در سال ۲۰۱۸ با توجه به رشد نا برابری های منطقه ای به ۱۲٫۸ درصد افزایش یابد. در اقتصادهای پیشرفته انتظار می رود افزایش بیکاری جوانان در مناطق دیگر عمدتاً در آسیا جبران شود.

بیکاری جهانی جوانان در سال ۲۰۱۳، برابر با ۷۳٫۴ میلیون تخمین زده شده است، ۳٫۵ میلیون از سال ۲۰۰۷ و ۰٫۸ میلیون از سال ۲۰۱۱ افزایش داشته است. افزایش بیکاری جوانان و کاهش مشارکت نیروی کار منجر به کاهش نرخ اشتغال جهانی جوانان به ۴۲٫۳ درصد در سال ۲۰۱۳ در مقایسه با ۴۴٫۸ درصد در سال ۲۰۰۷ شده است. بخشی از این کاهش به دلیل اشتغال جوانان به تحصیل است. نرخ جهانی اشتغال جوانان در سال ۲۰۱۸، برابر با ۴۱٫۴ درصد پیش بینی شده است.

در سطح جهانی، در سال های اخیر نسبت بیکاری جوانان به بزرگسالان تغییر کمی داشته و به ۲٫۷ در سال ۲۰۱۳ رسیده است. بنابراین جوانان ۳ برابر بیشتر از بزرگسالان بیکار می باشند و روند رو به رشد بیکاری جهانی به شدت به آنها آسیب می رساند.

نسبت اشتغال به جمعیت جهان ۱ درصد بین سال های ۲۰۰۷ و ۲۰۱۲ کاهش یافته است. این کاهش با توجه به کاهش مشارکت نیروی کار

هستند. پدیده رو به رشد آموزش منجر به تراکم جوانان در پایین هرم آموزشی می شود. جوانان با تحصیلات بالا کمتر در صف های تقاضا برای شغل هایی که واجد شرایط آن هستند، می باشند. گروه های بازار کار اغلب با خطر عدم تطابق بالا مواجه هستند مانند زنان، افراد معلول و مهاجران.

بررسی نقل و انتقالات نیروی کار

بازارهای کار برای افراد جوان در اقتصادهای در حال توسعه بسیار متفاوت از کسانی است که در کشورهای توسعه یافته زندگی می کنند. ماهیت نامنظم اشتغال در میان جوانان و گرایش جوانان در اقتصادهای در حال توسعه به ترک آموزش و پرورش از ویژگی های است که مستقیماً با جوانان در کشورهای توسعه یافته در تناقض است. در مقایسه با اقتصادهای پیشرفته، در کشورهایی که با چالش های اضافی از بیکاری و فقر کار مواجه هستند جوانان بخش عمده ای از کارگران در اقتصادهای غیر رسمی در مناطق شهری و روستایی را تشکیل می دهند.

بیکاری جوانان یک مسئله جدی در اقتصادهای کم درآمد است. در برخی اقتصادهای کم درآمد با توجه به تعریف بیکاری، نرخ بیکاری دو برابر می شود. در واقع، زمانی که تعریف بیکاری ارائه شد، نرخ بیکاری در کشورهای در حال توسعه بیشتر از اقتصادهای پیشرفته است. علاوه بر این، جوانان بیکار در اقتصادهای کم درآمد از سیستم های حمایت اجتماعی که در دسترس جوانان در کشورهای توسعه یافته است، بی بهره هستند.

اشتغال با کیفیت پایین در ده اقتصاد در حال توسعه مورد بررسی قرار گرفته است. با بررسی این ۱۰ کشورها، ۸ نفر از هر ۱۰ کارگر دارای شغل غیر رسمی، ۶ نفر از هر ۱۰ نفر بدون شغل پایدار و یک سوم دارای عدم شرایط لازم برای کار می باشند که نتایج آن بر روی بهره وری سرمایه گذاری و امنیت کارگران تاثیر دارد. سطح بالایی از عدم به کارگیری نیروی جوان در اقتصادهای در حال توسعه، مانعی برای توسعه است. بیشتر از ۶۰ درصد از افراد جوان در مناطق در حال توسعه یا بدون کار، یا بدون تحصیل و یا درگیر اشتغال های نامنظم می باشند. به عبارت دیگر، نزدیک به دو سوم از جوانان در اقتصادهای در حال توسعه به پتانسیل کامل اقتصادی خود دست نمی یابند.

اطلاعات جدید ارائه شده تصویر منحصر به فردی از افراد جوان از زمان فارغ التحصیلی (یا ورود به اولین فعالیت اقتصادی) تا دستیابی به یک کار پایدار، یا به طور جایگزین در فعالیت های اقتصادی غیر رسمی، با عدم قطعیت یا کارهای کم درآمد را نشان می دهد. در تحلیل های انجام شده در ده کشور در حال توسعه، مردان جوان نسبت به زنان جوان با احتمال بیشتری به اشتغال پایدار و رضایت بخش انتقال می یابند. سطح خانوادگی، سرمایه گذاری بیشتر در آموزش و پرورش و خاستگاه شهری در گذر جوانان به بازار کار تاثیرگذار است. هنگامی که فرصت های کاری کم است، افراد جوان بدون در نظر گرفتن کیفیت کاری تمایل به داشتن کار دارند.

۲۰۱۲، نرخ بیکاری جوانان در خاورمیانه بالاترین و شمال آفریقا پایین ترین، که به ترتیب ۲۸،۳ درصد و ۲۳،۷ درصد می باشد و پایین ترین در شرق آسیا (۹،۵ درصد) و آسیای جنوبی (۹،۳ درصد) می باشد. بین سال های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲، نرخ بیکاری جوانان در تمام مناطق افزایش یافته است، به جز در آسیای مرکزی و جنوب شرقی اروپا و کشورهای مستقل مشترک المنافع، آمریکای لاتین و کارائیب و جنوب شرق آسیا و اقیانوس آرام. روند بیکاری جوانان در کشورهای از جمله آذربایجان، اندونزی و فیلیپین مشاهده شده است. از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۸ نسبت اشتغال به جمعیت جوانان در تمام مناطق به جز در کشورهای توسعه یافته و اتحادیه اروپا کاهش می یابد. بزرگترین کاهش در این نسبت در مناطق آسیایی پیش بینی شده است یعنی از ۱،۱ درصد در جنوب آسیا به ۲،۵ درصد در شرق آسیا. در کشورها و مناطق با سطح فقر بالا و سهم بالایی از آسیب های شغلی، چالش اشتغال جوانان هم از کیفیت پایین اشتغال و هم از بیکاری می باشد. به عنوان مثال، در حال حاضر در آسیای جنوبی و کشورهای جنوب صحرای آفریقا نرخ بیکاری منطقه ای جوانان نسبتاً پایین است که این نرخ با سطح بالایی از فقر ارتباط دارد، از این رو، کار یک ضرورت برای بسیاری از جوانان است. در هند شواهدی وجود دارد که نشان می دهد نرخ بیکاری جوانان برای خانواده های با درآمد بالای خط فقر (۱،۲۵ دلار) بالاتر از کسانی است که دارای درآمد زیر خط فقر هستند. نرخ NEET برای جوانان در برخی از مناطق در حال توسعه براساس ارقام موجود بالا می باشد به عنوان مثال، در آمریکای لاتین و کارائیب این نرخ ۱۹،۸ درصد در سال ۲۰۰۸ برآورد شده است.

چالش عدم تطابق مهارت ها

این گزارش به بررسی دو نوع عدم تطابق مهارت ها، با استفاده از سطوح تحصیلی به عنوان نشانه ای برای مهارت ها پرداخته است. نوع اول شامل عدم تطابق بین عرضه و تقاضا برای مهارت ها براساس مقایسه ای بین اهداف آموزشی برای شاغل و بیکار می باشد. نوع دوم عدم تطابق به مهارت های لازم برای شغل جوانان مربوط می شود. در اقتصادهای پیشرفته، عدم تطابق برای کسانی که در پایین هرم آموزشی قرار دارند، بالاتر است و نرخ بیکاری نسبتاً بالایی برای مهارت های کمتر در مقایسه با مهارت های بالاتر منعکس می شود. این نوع عدم تطابق از ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱ افزایش یافته است و نشانه هایی بر بدتر شدن موقعیت بازار کار جوانان ماهر وجود دارد.

با توجه به نوع دوم عدم تطابق، شواهد به دست آمده از اقتصادهای پیشرفته حاکی از آن است که افراد جوان (۱۵-۲۹ ساله) به مراتب بیشتر از کارگران ۳۰ ساله و بالاتر به آموزش نیاز دارند. در بازه ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۰، آموزش جوانان در اقتصادهای پیشرفته با توجه به دستیابی به امکانات آموزشی ۱،۵ درصد افزایش یافته است. با این حال افزایش ها در ۲ سال گذشته (۱،۴ درصد) نشان می دهد. یکی دیگر از عواقب بحران اقتصادی جوانان با دانش های بالاتری از سطح شغل مورد نظر

سیاست های ارتقا کار برای جوانان

۵. حوزه اصلی سیاستی، که می تواند از طریق شرایط ملی و محلی توسط نمایندگان دولت تعیین شود، کارفرمایان و کارگران از ۱۸۵ کشور عضو در سازمان بین المللی کار در ژوئن ۲۰۱۲ و موجود در قطعنامه "فراخوانی برای اقدام: بحران اشتغال جوانان" می باشد.

زمینه های سیاستی عبارتند از:

۱. سیاستهای اقتصادی و اشتغال برای افزایش تقاضای کل و بهبود دسترسی به منابع مالی
۲. آموزش لازم به منظور سهولت در انتقال از مدرسه به بازار کار به منظور جلوگیری از عدم تطابق.
۳. سیاستهای بازار کار برای هدف قراردادن اشتغال جوانان محروم.
۴. کارآفرینی و خود اشتغالی برای کمک به کارآفرینان بالقوه جوان.
۵. توجه به حقوق کارگران براساس معیارهای بین المللی کار برای حمایت از افراد جوان. سیاست های منطقه ای

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی